

Пишайся тим, що ти - українець!

Україна моя, для мене ти єдина,

Як рідна мати, що дала життя.

І щастя дні і в лиховісні днини

До тебе повертаю звіддаля.

Вклоняюся рідним вербам і тополям

І припаду до рідної землі.

Що маю я таку щасливу долю,

Великий Боже, дякую тобі.

Рідна моя земле!

Мудра Берегиня, мій барвінковий краю!

Велика земля українська. Високі тополі та смерічки - це наша Україна. Кримські степи, обпалені сонцем, і запорізькі поля в соняшниковому цвіті - це наша земля.

Одного разу народиться в людині святе почуття до рідного краю, і керуватиме воно її вчинками, відвертатиме від негараздів, спрямовуючи життя гідним шляхом.

Кожна людина з великою любов'ю згадує те місце, де вона народилась. Це маленька батьківщина кожного з нас. Коли їх скласти разом, вийде велика держава - Україна. Це наша земля з її славною історією і мудрими талановитими людьми. Протягом багатьох років наш народ боровся за свою незалежність і переміг.

Більшовицький монстр довго гуляв по світу, знищував нашу історію, нашу мову, душив національну гордість, козацький дух, бо хотів бачити наш народ глухим, німим, сліпим. І сів цей монстр у людських душах зерна жорстокості, байдужості, ненависті. І проростали ці зерна в людських душах Афганістаном, Чорнобилем, концтаборами... А над усім цим - байдужість.

Я питаю у себе, - питаю у вас, у людей,

Я питаю в книжок, роззираюсь на кожній сторінці:

Де той рік, де той місяць, той проклятий тиждень і день,

Коли ми, українці, забули, що ми - українці.

(В. Баранов)

Починати треба зі злагоди із самим собою, в сім'ї, колективі, в народі; по-іншому ставитись до природи й зарубіжних сусідів. Наша планета маленька, та все ж місця на ній вистачає всім. Людина створена робити добро.

Звертаючись до історичного минулого української нації, осмислюючи його духовні цінності, хотілось би бачити в своїх співвітчизниках кращі риси наших предків, які були носіями гуманності, патріотизму, волелюбності. Ознаки моральності і культурності людини виявляються у її ставленні до батьків, до минулого, в повазі до своєї нації...

Я вірю в силу розуму нашого народу, який повинен сам вирішувати свої національні проблеми, а не чекати допомоги іззовні. Доля України в наших руках. Виховання національної свідомості неразривно пов'язане з розквітом добробуту народу.

Рідна мова... То чистилище душі нашої, криниця невичерпної краси, що не дала обірватися струнам національним. Це мова землі й вітру, сонця й зір, росинки і травинки. А бере вона силу із людського духу, із любові до землі, до нашої пам'яті.

Життя в Україні - не тільки велика честь, а й велика відповідальність. Адже ми - продовжувачі прекрасних і величних традицій наших дідів і творці майбутнього України.

І я кажу в обличчя всім недругам моєї Батьківщини: "Я пишаюся тим, що я - українець"...